

28 Μαρτίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ας μην τρέμουμε το θάνατο, αλλά την αμαρτία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=487700>

στ'. Ας μη λεπτολογούμε λοιπόν τόσο πολύ για το πού θα μας θάψουν, κι ας μην τρέμωμε το θάνατο, αλλά την αμαρτία. Γιατί την αμαρτία δεν την εγέννησε ο θάνατος, αλλά η αμαρτία μας γέννησε το θάνατο, κι ο θάνατος έγινε της αμαρτίας το φάρμακο.

Κι ότι δεν πρέπει να φοβάται κανείς το θάνατο αλλά την αμαρτία, άκουσε τι λέει ο προφήτης· “τίμιος μπροστά στον Κύριο είναι ο θάνατος των οσίων του”. Κι αλλού, “Ο θάνατος των αμαρτωλών πονηρός”.

Βλέπεις ότι αυτοί που προσέχουν τον εαυτό τους μπορούν και να ωφεληθούν πάρα πολύ από αυτόν, ενώ οι απρόσεχτοι κι αδιάφοροι, αυτοί είναι που θεωρούν αυτό το ζήτημα σαν ένα είδος καταδίκης;

Και δεν τα λέω κι αυτά τα λόγια χωρίς αιτία, αλλά επειδή πολλούς ακούω να λένε πολλές φορές για τους τρόπους του θανάτου, κι άλλους να ντρέπωνται για θανάτους που δεν έχουν ντροπή, άλλους να μην κατακρίνουν θανάτους που αξίζουν τη χειρότερη κατηγορία, και γι' αυτό ακριβώς θέλω να ξεκαθαρίσω αυτό τα λόγο σήμερα.

Γιατί και μ' αυτόν τα στοχαστικό τρόπο ταιριάζει να εορτάσωμεν των μαρτύρων τη μέρα.

Πολλούς άκουσα να λένε δηλαδή, ότι ο τάδε πέθανε στην ξενιτιά πιο άθλια κι από σκυλί, χωρίς κανείς δικός του να του παραβρεθή και να τον παραδώση στη γη, κι ότι μόλις λίγοι γείτονες που κάλεσε ο ένας τον άλλο, τον φρόντισαν με κάποιο έρανο και τον παράδωσαν στον τάφο.

Για να μη μας στενοχωρούν λοιπόν αυτά εμάς, είναι ανάγκη να ξεκαθαρίσωμε κι αυτή την υποψία.

Γιατί αυτός ο τρόπος του θανάτου, άνθρωπε, δεν είναι αθλιώτερος κι από του σκύλου, αλλά αθλιώτερο κι από το θάνατο του σκύλου είναι το να πεθάνη κανείς στην αμαρτία, όχι το να τελειώσει τη ζωή του στην ξενιτιά.

Και μη μου πης γι' αυτόν που τον σηκώνουν πάνω στην ολόχρυση κλίνη, που τον συνοδεύει ολόκληρη η πόλη, που τον εγκωμιάζει όλος ο λαός, που έχει στοιβαγμένα με αφθονία μεγάλη ενδύματα μεταξωτά κι ολόχρυσα.

Γιατί αυτό δεν σημαίνει τίποτ' άλλο παρά ότι το τραπέζι για τα σκουλήκια στρώνεται πλουσιώτερο.

Μη μου τον δείξης λοιπόν αυτόν, αλλά δείξε μου αυτόν ακριβώς που τον συνοδεύει τόσο μεγάλη τιμή εκείνη την ημέρα, όταν ο Χριστός κάθεται πάνω σε θρόνο υψηλό, κι αυτός έρχεται, παρουσιάζεται, δίνει λόγο για όσα είπε, για όσα έπραξε, για όσα σκέφτηκε.

Διότι τότε κανείς σ' όλο αυτό το πλήθος δε θα του παρασταθή, ούτε θα τον γλυτώση από την καταδίκη και την τιμωρία, ούτε θα τον συνοδεύσουν οι ροές αυτές και τα εγκώμια, αλλά σκύβοντας κάτω, χωρίς κανένα θάρρος, ντροπιασμένος από τα πράγματα που θα τον κατηγορούν, θα τον τραβούν και θα τον πάνε οι πονηρές δυνάμεις στα αθάνατα βασανιστήρια με το φοβερώτατο τρίξιμο των δοντιών, και θα θρηνή ανώφελα πια και θα χτυπιέται από τους πόνους τους ανυπόφορους.

Κι ενώ τέτοια είναι τα εκεί, ούτε τα εδώ δεν είναι ανεκτά.

Μετά δηλαδή τα επαινετικά λόγια εκείνα που ακούστηκαν, τα πληρωμένα ή από κάποιο φόβο ειπωμένα, θ' ακούσης όλους να τον κατηγορούν και στους δρόμους και στην αγορά, και στο σπίτι και στα καπηλειά, και στ' άλλα εργαστήρια, και στην πόλη και στην έξοχή, κι όπου βαδίζει ο ένας με τον άλλο να διηγούνται με φόβο πολύ και να λένε ποια κακά θα τον υποδεχτούν και ποιες τιμωρίες θα τον βρουν, ποια βάσανα τον περιμένουν τώρα.

Ποιο θάταν τα κέρδος του από την παρούσα ζωή; τι τον ωφελεί τώρα πια η πλεονεξία;

Έφυγε αφήνοντας σ' άλλους τα χρήματά του, κι αυτός τρύπωσε στη γη παίρνοντας τα αμαρτήματά του, κι είναι πολλοί ένα γύρω που τον κατηγορούν συμπονώντας τους αδικημένους κι ας μην έχουν πάθει κανένα κακό αυτοί.

Γιατί όπως και με τους ευεργετημένους, όσοι δεν έπαθαν κανένα κακό χαίρονται μ' αυτούς που έπαθαν κι έπειτα ευεργετήθηκαν, κι επαινών τον ευεργέτη.

Έτσι και με τους ζημιωμένους, όσοι καθόλου δεν αδικήθηκαν συμπονούν τους άδικημένους και κακολογούν αυτόν που τους αδίκησε.

Γι' αυτό λέει· ο θάνατος των αμαρτωλών, πονηρός, και για τις εδώ κατηγορίες και για τις εκεί καταδίκες.

Απόσπασμα από την ομιλία του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου «Εις την αγίαν Δροσίδα και εις το να θυμάσαι το θανάτο», όπως δημοσιεύεται στην σειρά τόμων «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, Κείμενον - Μετάφρασις, τόμος ε', Εγκωμιαστικά (β)», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κων. Λουκάκης.